

Sygn. akt III KZ 80/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 10 grudnia 2015 r.,
w sprawie o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k.
zażalenia A. B. na zarządzenie pełniącego obowiązki Zastępcy Przewodniczącego
Wydziału II Karnego Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 28
września 2015 r., sygn. akt II Kp 699/15, o odmowie przyjęcia kasacji od
postanowienia tegoż Sądu z dnia 2 września 2015 r. wydanego w przedmiocie
zażalenia na postanowienie prokuratora o umorzeniu śledztwa,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 28 września 2015 r. odmówiono przyjęcia pisma A. B. zatytułowanego „kasacja i zażalenie pokrzywdzonego” od postanowienia Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 2 września 2015 r., sygn. akt II Kp 699/15, utrzymującego w mocy postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Gdańsk – Wrzeszcz w Gdańsku z dnia 26 marca 2015 r., sygn. akt 2 Ds. [...] o umorzeniu śledztwa w sprawie o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k., wobec uznania przez prokuratora, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.).

Zażalenie na to zarządzenie złożył A. B. podnosząc, że wydane zarządzenie zamyka skarżącemu prawo do sądu i narusza art. 530 § 2 k.p.k. oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji RP.

Powołując się na powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne.

W zaskarżonym zarządzeniu słusznie przyjęto, że orzeczenie sądu objęte osobistą kasacją A. B., nie należy do kategorii tych rozstrzygnięć, od których strona może wnieść kasację. Wprawdzie uznano, że wywiedziona w tej sprawie skarga kasacyjna dotyczy postanowienia Sądu dokonującego kontroli instancyjnej postanowienia prokuratora z dnia 2 września 2015 r. o odmowie wszczęcia śledztwa, jednak analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że przedmiotem tegoż zarządzenia była dopuszczalność wniesienia kasacji na postanowienie Sądu utrzymujące w mocy postanowienie prokuratora o umorzeniu śledztwa w sprawie niedopełnienia w dniu 14 marca 2013 r. w Gdańsku obowiązków przez funkcjonariusza publicznego - lekarza MSWiA w Gdańsku oraz działanie w ten sposób na szkodę interesu prywatnego A. B., tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

Skarżący zapewne nie dostrzega, iż art. 519 k.p.k. umożliwia stronie wniesienie kasacji jedynie od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie. Nadto po 1 lipca 2015 r. w przepisie tym nadano stronie uprawnienie do wniesienia kasacji od prawomocnego postanowienia sądu odwoławczego o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a Kodeksu karnego. Natomiast dalsze ograniczenia co do kasacji strony zawiera dyspozycja art. 523 k.p.k.

W konsekwencji zgodzić się należy ze stanowiskiem wyrażonym w zaskarżonym zarządzeniu, że postanowienie od którego A. B. wniósł kasację, nie należy do katalogu tych orzeczeń, od których, w myśl powołanych przepisów strona może wnieść ten nadzwyczajny środek zaskarżenia.

Na marginesie należy zaznaczyć, znaczne szersze uprawnienia otrzymały w tym zakresie podmioty wskazane w art. 521 § 1 k.p.k., bowiem Minister Sprawiedliwości, Prokurator Generalny, a także Rzecznik Praw Obywatelskich mają prawo wnieść kasację od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie. Podobne uprawnienia ma Rzecznik Praw Dziecka, ale tylko wtedy,

gdy przez wydanie orzeczenia doszło do naruszenia praw dziecka (art. 521 § 2 k.p.k.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.